

Pécsi Ítéltábla

Pf.III.20.058/2026/4. szám

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

Dr. Friedszám Róbert ügyvéd (cím2.)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

Dr. Mezei Virág Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Mezei Virág ügyvéd, cím4)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

alperes 20. sorszám alatt

A per tárgya:

1.500.000 forint sérelemdíj és járulékaik megfizetése iránti gyorsított per

Az elsőfokú bíróság:

Pécsi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat:

25.P.20.423/2025/18. számú ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét – fellebbezett részében – helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 200.000 (kettőszázezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget, valamint az esedékesség napjáig az államnak – a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000–01070044–09060018 számú illetékbevételei számlájára – 96.000 (kilencvenhatezer) forint meg nem fizetett fellebbezési eljárási illetéket. Az esedékesség napja a jelen határozat meghozatalát követő hatvanadik nap. Az illeték megfizetése során a közlemény rovatban a Pécsi Ítéltábla megnevezését, a másodfokú határozat ügyszámát, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] A felperes és egyéb házastársak voltak, házasságukat a bíróság a 2023. január 24. napján jogerőre emelkedett ítéletével felbontotta. Házasságuk megromlását követően egyéb 2022. októberétől élettársi kapcsolatot létesített az alperessel, akivel együtt nevelik a felperes és egyéb közös kiskorú gyermekét. A felperes több alkalommal megpróbálta a házassági

életközösséget helyreállítani, amit egyéb minden esetben elutasított. Kapcsolatukat tovább rontotta, hogy a felperes 2022. októberében egyéb-ről magántitoknak minősülő információkat – Messenger üzeneteket, fényképeket – szerzett meg, és azok közül többet az ismerőseivel is megosztott. E cselekmények miatt a büntetőbíróság a 2025. március 31. napján jogerőre emelkedett ítéletével bűnösnek mondta ki információs rendszer vagy adat megsértésének vétségében, tiltott adatszerzés büntetében és személyes adattal visszaélés vétségében, mely cselekmények elkövetéséért halmazati büntetésül pénzbüntetésre ítélte.

- [2] A felperes a fenti cselekmény elkövetése után, 2022. december 13. napján 9 óra körüli időben megjelent az alperes és egyéb lakóhelyéül szolgáló ingatlannál. A egyéb-t az ingatlan kapujánál hangos szóval beszélgetésre hívó felperest az alperes távozásra szólította fel. A felperes, az alperes és a házból időközben kiérkező egyéb között szóváltás alakult ki, annak során a felperes megfogta az alperes kabátját, az alperes erre reagálva ököllel megütötte a felperes arcát. Az ütés következtében a felperes a földre került, ezután az alperes a hátára térdelt és legalább további két alkalommal ököllel megütötte az arcán, és a nyakát hátulról átkulcsolva a fejét maga felé húzva szidalmazta.
- [3] A bántalmazás következtében a felperes a jobb szem szaruhártyájának hámsérülését, a felső szemhéj duzzanatát, a felső ajak jobb oldalának 2 cm nagyságú duzzanattal kísért repesztett sebzését, a bal oldali állkapocs-ízület félficamát és a nyak többszörös, vonalas jellegű bőr alatti bevérzését szenvedte el. A sérülések büntetőjogi gyógytartama nyolc napon belüli volt.
- [4] Az alperest a Szigetvári Járásbíróság a 2024. május 16. napján kelt 2.B.93/2023/11. számú ítéletével – mely ítélet a Pécsi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 3.Bf.173/2024/8. számú ítéletével 2025. február 25. napján jogerőre emelkedett – testi sértés vétsége miatt pénzbüntetésre ítélte. A büntető ítélet indokolása szerint a cselekménysorban nem volt olyan mozzanat, mely alátámasztotta volna, hogy a felperes jogtalan támadásra készült az alperes ellen, így az, hogy az alperes a felperest megütötte, nem értékelhető jogos védelmi helyzetnek. A büntető bíróság rögzítette azt is, hogy a már földön fekvő, kiszolgáltatott helyzetben lévő felperes további bántalmazása akkor is meghaladta volna a jogos védelem kereteit, ha a felperes lépett volna először a jogtalanság talajára.
- [5] A felperes keresetében 1.500.000 forint sérelemdíj és ennek 2022. december 13. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest a bűncselekménnyel okozott kár, illetve sérelemdíj megtérítése iránt indított gyorsított pererről szóló 2020. évi LXX. törvény (Gyptv.) rendelkezéseinek alkalmazásával. Érvelése szerint az alperes megsértette a testi épséghez, egészséghez fűződő személyiségi jogát azzal a magatartásával, hogy őt ököllel ütlegelve és fejét hátrahúzva bántalmazta, amelynek következtében számos nyolc napon belül gyógyuló sérülése keletkezett. Előadta, hogy a támadás miatt tartósan megalázottságot és szégyent érzett, valamint önbizalma is csökkent.
- [6] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott egyrészt a felperes jelentős közrehatására – magatartásával őt provokálta, kapcsolatuk a felperes büntetőbíróság által bűncselekménynek minősített magatartása végett vált haragossá –, másrészt a sérelem bagatell jellegére, mely sérelemdíj megállapítását nem indokolja.
- [7] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest 1.200.000 forint sérelemdíj, ennek 2022. december 13. napjától járó késedelmi kamata, 320.000 forint perköltség és 57.600 forint feljegyzett kereseti eljárási illeték megfizetésére, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.
- [8] Határozatának indokolásában a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 264.§ (1) bekezdésére figyelemmel a bűnösség kimondásának alapjául szolgáló, a büntetőbíróság által rögzített tényállás alapján megállapította a felperes Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:43.§ a) pontja szerint testi épséghez és

egészséghez fűződő személyiségi jogának sérelmét. Hangsúlyozta, hogy az alperes több nyolc napon belül gyógyuló sérülést okozott a felperesnek, a sérelem így nem minősíthető bagatellnek, a felek haragos viszonya pedig nem indokolta testi sérülés okozását, ezért közrehatásként az ellenkérelemben hivatkozott felperesi magatartás nem értékelhető. A sérelemdíj összegét a büntetőeljárás során megállapított sérülések jellegére, azok nyolc napon belül gyógyuló tartamára, és az azokhoz a köztudomás szerint kapcsolódó megaláztatás érzésre, szégyenérzetre, valamint önbizalom csökkenésre figyelemmel 1.200.000 forintban határozta meg.

- [9] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes fellebbezett, elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, másodlagosan az ítélet részbeni megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását kérte.
- [10] Elsődleges fellebbezési kérelmében azt sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét kizárólag a felek által rendelkezésre bocsátott iratokra alapította, a felek meghallgatását és az általa indítványozott tanúk meghallgatását mellőzte. Így viszont a felperes jogi képviselőjének írásbeli beadványán túl az elsőfokú bíróság nem tudott meggyőződni arról, hogy a felperest az általa állított sérelmek – megaláztatás, szégyen, önbizalom csökkenés – érték. Ezeket bizonyítás lefolytatása nélkül, a Pp. 266. § (2) bekezdése alapján köztudomású tényként fogadta el, erről előzetes tájékoztatást nem adott, és számára a Pp. 266.§ (4) bekezdésébe ütköző módon az ellenbizonyítás lehetőségét sem biztosította.
- [11] Másodlagos fellebbezési kérelme szerint az elsőfokú bíróság a felperesnek indokolatlanul állapított meg sérelemdíjat. Azt nem vitatta, hogy a felperest megütötte, neki testi sértést okozott, a felperes azonban nem bizonyította, hogy a bagatellnek minősíthető könnyű testi sértéssel okozati összefüggésben lelki sérelmet szenvedett. Hangsúlyozta, hogy a felperes provokatív magatartásának értékelése nem mellőzhető, miután ő generálta a vitás helyzetet a egyéb sérelmére elkövetett köztörvényes bűncselekménnyel, az pedig sem az ő, sem egyéb terhére nem róható, hogy a felperes párkapcsolati kudarcát nem képes feldolgozni. A jogsértés nem kiemelkedő súlyú, a sérelem csekély, amit az is igazol, hogy a felperes csak három évvel az eset után indított pert, a közte és egyéb között folyamatban lévő vagyonmegosztási per és a egyéb által sérelemdíj iránti per megindítása után, lényegében bosszúként. Méltánytalannak tartotta a büntetőbíróság ítéletével kiszabott pénzbüntetés mellett a sérelemdíjban való marasztalást, amely a kétszeres értékelés tilalmába is ütközik. Álláspontja szerint téves az elsőfokú perköltségben történt marasztalása is, mert a pert nem előzte meg peren kívüli egyeztetés.
- [12] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság a jogsértéssel okozott és ezért kompenzálendő nem vagyoni sérelme meghatározása során nem sértette meg a Pp. 266.§-ában foglaltakat. A bírói gyakorlat szerinti köztudomás-doktrínának a Ptk. 2:52.§ (2) bekezdése az alapja, amely szerint a sérelemdíjban való marasztalásnak nem feltétele, hogy a sértett az őt ért hátrányt bizonyítsa. Az alperes mellőzött bizonyítási indítványainak teljesítését sürgősnek tartotta.
- [13] A fellebbezés nem alapos.
- [14] Az alperes elsődleges fellebbezési hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 266.§ (2) és (4) bekezdésének megsértésével megfosztotta az ellenbizonyítás lehetőségétől, a felperes állított lelki sérülései felmerülésének cáfolatától, így a másodfokú bíróság ezt a fellebbezési érvelést az anyagi jogi felülbírálat körében, a Pp. 369.§ (3) bekezdés a) és b) pontja szerint felülbírálati jogkörében eljárva vizsgálta.
- [15] A Ptk. 2:52.§ (1) bekezdése szerint, akit személyiségi jogában megsértenek, sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért. A (2) bekezdés alapján a sérelemdíj fizetésére

kötelezés feltételeire – különösen a sérelemdíjra köteles személy meghatározására és a kimentés módjára – a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges.

- [16] A Ptk. idézett rendelkezéséből következően a sérelemdíj megítélésének nem feltétele a jogsértés tényén kívül további hátrány bizonyítása, szükséges feltétele viszont a sértettet ért nem vagyoni sérelem, amelynek bekövetkezése vélelmezett. A körülmények bírói mérlegelése, a bíróság által figyelembe vehető köztudomású tények vagy az alperes sikeres ellenbizonyítása adhatnak alapot olyan következtetés levonására, hogy a Ptk. 2:52.§ (2) bekezdésében foglaltak ellenére a személyiségi jogsértést elszenvedő felet nem érte sérelemdíjjal kompenzándó nem vagyoni sérelem (BDT2019.4068.),
- [17] Az elsőfokú bíróság ítéletének [28] bekezdésében ennek megfelelően utalt arra, hogy a testi sértés vétségének bűncselekménye a személyiségi jogsértésből fakadó nem vagyoni sérelem megállapítását önmagában megalapozza, mert a sértettnek szükségszerűen testi, és a perbeli cselekmény feltárt jellemzői mellett lelki sérelmeket okozott a társadalmi közfelfogás, általános vélekedés szerint. Ez a bírói értékelés körébe tartozó vélekedés, lényegében a fenti vélelem perbeli esetre konkretizálása nem értékelhető olyan köztudomású tényként, amelyről a bíróságnak a Pp. 266.§ (2) és (4) bekezdése alapján tájékoztatni kellett volna a peres feleket (Kúria Pfv.IV.20.336/2024/6. számú ítélete). Ezen túlmenően a felperes keresetlevelében kifejezetten utalt a jogsértést követően őt ért lelki sérülésekre (szégyen, megalázás, szorongás), így az alperes nem volt elzárva attól, hogy álláspontját ebben a körben is kifejtse, az előadottak cáfolatára bizonyítási indítvánnyal éljen. egyéb tanúkénti meghallgatását ugyanakkor az alperes – a Pp. 275.§ (1) bekezdésében előírt módon – nem e körülmények cáfolatára, hanem a közte és a felperes között folyamatban lévő peres eljárásokra, ezen keresztül a felperesi cselekmény motivációjának feltárására kérte.
- [18] Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság a Pp. 266.§ (4) bekezdését nem sértette meg, a tanú meghallgatása, és ennek érdekében az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése [Pp. 284.§ (2) bekezdés b) pont] szükségtelen volt. A fél személyes meghallgatását pedig a bíróság a Pp. 230.§ (1) bekezdéséből következően szabad mérlegelése alapján rendeli el, annak elmaradása megalapozottan nem sérelmezhető (BDT2021.4384.).
- [19] Nem látott indokot a másodfokú bíróság az alperes sérelemdíjban való marasztalásának mellőzésére sem.
- [20] A Ptk. 2:52.§-a szerinti sérelemdíj a nem vitásan érvényesülő magánjogi büntetés funkció mellett elsődlegesen a személyiségi jogaiban megsértett személyre koncentráló, a számára okozott nem vagyoni sérelmek kompenzálására szolgáló jogintézmény, annak mértékét a bíróság a (3) bekezdés alapján az eset körülményeire – különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására – tekintettel határozza meg.
- [21] Az alperesi bántalmazás következtében a felperes számos nyolc napon belül gyógyuló, de nem jelentéktelen fájdalommal járó, orvosi kezeléseket igénylő sérülést szenvedett el. Műtéti beavatkozásra ugyan nem volt szükség, de a gyógyulás időtartama alatt a szaruhártya sérülés homályos látást és irritációt okozott, a fejét ért ökölcsapások nyomán arca szemöldöktájon horzsolódott, ajka felhasadt, állkapcsa nyitásra, nyelésre fájdalmas volt.
- [22] A sérelemdíj mértékére kiható, a Ptk. 2:52.§ (3) bekezdésében meghatározott további szempontok, így a jogsértés jelentősebb súlya és a felróhatóság nagyobb mértéke tekintetében a büntető bíróság ítélete azt is igazolja, hogy a támadás nem egy elemű volt, az alperes a felperest ökölcsapással leütötte – már ezzel is közvetlenül és súlyosan sértve testi épségét –, majd pedig a már földön fekvő, kiszolgáltatott sértettre térdelt és többször ököllel megütötte.

- [23] A sérelemdíj magánjogi büntetés funkciójának érvényesítését nem zárja ki, hogy a személyiségi jogot sértő magatartás bűncselekményt is megvalósított, és a jogsértővel szemben büntetőjogi szankciót alkalmaztak (BH2025.250.), azonban az elsőfokú bíróság a sérelemdíj indoklásának és összegének megállapítása során nem erre, hanem a kompenzáció biztosítására volt figyelemmel (elsőfokú ítélet [29] bekezdés).
- [24] Az ítélkezési gyakorlat szerint a nem vagyoni sérelem immateriális jellegére figyelemmel a sérelemdíj körében nem értelmezhető a károsulti közrehatás. Ha a sérelmet szenvedett fél olyan magatartást tanúsít, amelyet a vagyoni károk vonatkozásában károsulti közrehatásként kellene értékelni, azt a sérelemdíj elbírálása során annak mértékét csökkentő tényezőként lehet figyelembe venni. Az elsőfokú bíróság ugyanakkor helyesen mutatott rá arra, hogy sem a felperes által egyéb sérelmére korábban elkövetett jogsértő cselekmény, sem a felek közötti magánéleti vita, haragos viszony a felperes sérelmére elkövetett testi sértés tekintetében az alperes felelősségét nem csökkenti, a sérelemdíj mértékét csökkentő tényezőként nem értékelhető.
- [25] Az erőszakos támadással okozott sérelem súlyosságát, a testi sérülés mértékét is figyelembe véve a másodfokú bíróság sem értékelte a fellebbezésben felhozott körülményeket olyan súlyúnak, amelyek a sérelemdíj kért mellőzését, vagy akár összegének leszállítását indokolnák. Annak a fellebbezésben hivatkozott körülménynek pedig, hogy a felperes igényét csak három év elteltével érvényesítette, a sérelemdíj megállapítása és mértékének meghatározása során jelentősége nem volt.
- [26] A perköltségben marasztalás mellőzésére a peren kívüli egyeztetés hiánya nem vezethetett, mert az alperes a vele szemben érvényesített jogot és kérelmet nem ismerte el, ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. A felperes részéről felszámított ügyvédi munkadíj ezért a Pp. 86.§ (1) bekezdésében írt feltételek hiányában nem minősült szükségtelenül okozott perköltségnek.
- [27] Az így kifejtett indokok alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét – a Gyptv. 12.§ (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül eljárva – a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [28] Az alperes fellebbezése eredménytelen maradt, a felperes másodfokú eljárásban felmerült költségét a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján viselni köteles a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdés a) pontja alapján felszámított összegben.
- [29] A másodfokú bíróság a Pp. 102.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest, hogy a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 78.§ (4) bekezdése szerint fizesse meg, egyúttal a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdése alapján tájékoztatta az alperest az esedékesség időpontjáról, valamint a fizetés során a közlemény rovatban feltüntetendő adatokról.

Pécs, 2026. június 30.

Dr. Kutasi Tünde s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács János s.k. előadó bíró, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bíró